Bloemendaal
GEMEENTEBLAD
Officiële uitgave van gemeente Bloemendaal.
Nr. 52277
26 april
2016

Beleidsregels terug- en invordering en verhaal Participatiewet Bloemendaal 2015

Gelet op:
Artikel 54, lid 3 en 4 en de artikelen 58 tot en met 60 van de Participatiewet
TERUGVORDERING
ALGEMEEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, IOAW, IOAZ, Bbz en de Algemene wet bestuursrecht.
2. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
   a. Bbz: Besluit bijstandsverlening zelfstandigen;
   b. bruteren: het verhogen van de vordering met de loonbelasting en premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente die de uitkering verstrekt krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudingsplichtig is, voor zover deze belasting en premies niet verrekend kunnen worden met de door het college af dragen loonbelasting en premies volksverzekeringen;
   c. BW: Burgerlijk wetboek
   d. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente;
   e. fraudevordering: vordering in verband met ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende uitkering als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht;
   f. inlichtingenplicht: verplichting genoemd in artikel 17, eerste lid van de Participatiewet, artikel 13, eerste lid van de IOAW, artikel 13, eerste lid van de IOAZ en artikel 30c, tweede en derde lid van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
   g. IOAW: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
   h. IOAZ: de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
   i. Uitkering: de door het college verleende bijstand in het kader van de Participatiewet, het Bbz en de uitkering het kader van de IOAW en IOAZ;
   j. WWB: de Wet werk en bijstand.

Artikel 2. Gebruik maken van de wettelijke bevoegdheid

Burgemeester en wethouders maken gebruik van de bevoegdheid tot:
1. het herzien of intrekken van het toekenningsbesluit ingevolge artikel 54 lid 3 van de Participatiewet.
2. het terugvorderen van ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende bijstand zoals neergelegd in de artikelen 58 tot en met 60 van de Participatiewet.

HERZIENING EN INTREKKING

Artikel 3. Herziening of intrekking van het toekenningsbesluit

Een besluit tot toekenning van bijstand wordt herzien of ingetrokken indien:
1. het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting als bedoeld in artikel 17, eerste lid van de WWB, artikel 17, eerste lid van de Participatiewet of de artikelen 28, tweede lid en 29, eerste lid van de Wet Suwi, heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van bijstand; of
2. anderszins de bijstand ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend of ontvangen.

TERUGVORDERING

Artikel 4. Terugvordering

Bijstand wordt teruggevorderd in de gevallen zoals neergelegd in de artikelen 58 tot en met 60 van de WWB, de artikelen 58 tot en met 60 van de Participatiewet, de artikelen 44 tot en met 47 van het Bbz en artikel 25, tweede lid en artikel 26 van de IOAW en IOAZ.

Artikel 5. Gronden tot terugvordering

1. Het college vordert bijstand terug van de belanghebbende voor zover deze bijstand:

a. ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend;
b. in de vorm van een geldlening is verleend en de uit de geldlening voortvloeiende verplichtingen niet of niet behoorlijk worden nagekomen;
c. voortvloeit uit effectuering van een borgstelling;
d. bij wijze van voorschot is verleend en nadien is vastgesteld dat geen recht op bijstand bestaat, dan wel de bijstand wordt vastgesteld op een lager bedrag dan het reeds toegekende voorschot;
e. anderszins onverschuldigd is betaald voor zover de belanghebbende dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen;
f. anderszins onverschuldigd is betaald, waaronder begrepen dat:
   1) de belanghebbende met betrekking tot de periode waarover bijstand is verleend, over in aanmerking te nemen middelen beschikt of kan beschikken;
   2) bijstand is verleend met een bepaalde bestemming en naderhand door de belanghebbende vergoedingen of tegemoetkomingen worden ontvangen met het oog op die bestemming.

2. Terugvordering als bedoeld onder het eerste lid, sub e vindt niet plaats, als de betreffende kosten van bijstand zijn gemaakt meer dan twee jaar vóór de datum van verzending van het besluit tot terugvordering.
3. Het college vordert na ontvangst van een signaal de door haar ten onrechte of tot een te hoog bedrag verstrekte uitkering niet terug, voor zover deze uitkering ook zes maanden na ontvangst van dit signaal nog onterecht of tot een te hoog bedrag is verleend, tenzij in dit kader de inlichtingenplicht is geschonden.

Artikel 6. Terugvordering van gezinsleden

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 5 worden kosten van bijstand, als de bijstand aan een gezin wordt verleend, van alle personen die het gezin vormen teruggevorderd.
2. Als de bijstand als gezinsbijstand aan gehuwden had moeten worden verleend, maar dit achterwege is gebleven omdat belanghebbende verplichtingen niet of niet behoorlijk is nagekomen, kunnen de kosten van bijstand mede worden teruggevorderd van de gezinsleden met wiens middelen bij de verlening van bijstand rekening had moeten worden gehouden.
3. Als de bijstand terecht als gezinsbijstand is verstrekt, maar de belanghebbende toch de verplichtingen, bedoeld in artikel 17 Participatiewet, of artikel 30c tweede en derde lid van de Wet Suwi, niet of niet behoorlijk is nagekomen, worden de kosten van de bijstand mede teruggevorderd van de gezinsleden met wiens middelen bij de verlening van bijstand rekening had moeten worden gehouden.
4. De onder de voorgaande leden genoemde personen zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de terugbetaling van de kosten van bijstand die worden teruggevorderd.

Artikel 7. Brutering

1. Het college heeft de bevoegdheid tot brutering van de vordering in het kader van te veel genoten uitkering, krachtens artikel 58, vijfde lid van de WWB, artikel 58, vijfde lid van de Participatiewet en artikel 25, vijfde lid van de IOAW en IOAZ. De terugvordering van bijstand omvat ook de loonbelasting en de premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente die de bijstand verstrekt krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudingsplichtige is, alsmede de vergoeding, bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet.
2. Het college ziet af van brutering als:
1. elke mate van verwijtbaarheid ten aanzien van het ontstaan van de terugvordering ontbreekt, of;
2. het niet verweten kan worden als lopende het kalenderjaar de vordering niet volledig is afgelost, of;
3. deze belasting, premies en vergoeding verrekend kunnen worden met de door het college af te dragen loonbelasting, premies volksverzekeringen en vergoeding.

INVORDERING NIET- FRAUDEVORDERINGEN

Artikel 8. Verplichtingen met betrekking tot de invordering van niet-fraude vorderingen

1. Voor belanghebbende met een lopende uitkering bij de Intergemeentelijke afdeling sociale zaken (IASZ) wordt de betalingsverplichting geïncasseerd door middel van inhouding op de maandelijks verleende uitkering voor levensonderhoud en op grond van artikel 6:127 van het BW.
2. De hoogte van de inhouding bedraagt maandelijks 6% van de betreffende bijstandsnorm per maand inclusief vakantietoeslag, tenzij de cliënt verzoekt een hoger bedrag in te houden.
3. Bij beëindiging van de uitkering worden alle vorderingen ineens opgeëist. Hierbij vindt verrekening met het vakantiegeld plaats (artikel 60, derde lid van de Participatiewet).
4. Als blijkt dat betrokkene de schuld niet ineens kan voldoen, kan hij verzoeken om een ander aflossingsbedrag.

5. a. In beginsel worden alle vorderingen binnen 36 maanden afgelost met een bedrag van minimaal € 20,00 per maand.
b. Als vorderingen niet binnen 36 maanden kunnen worden afgelost, stellen burgemeester en wethouders jaarlijks een onderzoek in naar de hoogte van het inkomen teneinde een aflossingscapaciteit vast te stellen voor de duur van 12 maanden.
1. Het aflossingsbedrag, zoals medegedeeld in het invorderingsbesluit, geldt als een opgelegde betalingsverplichting. Het aflossingsbedrag, dat onderling is overeengekomen, geldt als een betalingsregeling.
2. Een netto-vordering wordt in deze gevallen altijd met de hoogste prioriteit afgelost ter voorkoming dat uitvoering moet worden gegeven aan artikel 58, vijfde lid van de Participatiewet en artikel 25, vijfde lid van de IOAW en IOAZ.

Artikel 9. Vaststellen aflossingscapaciteit niet-fraudevordering voor belanghebbenden die niet langer een uitkering voor levensonderhoud ontvangen.

Na beëindiging of intrekking van de uitkering wordt bij alle niet- fraudevorderingen de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit vastgesteld op het bedrag zoals genoemd in artikel 8, tweede lid van deze beleidsregels verhoogd met 35% van het verschil tussen de van toepassing zijnde bijstandsnorm (excl. Vakantietoeslag), en het daadwerkelijk netto-inkomen.

Artikel 10. Beslaglegging

1. Als belanghebbende een eerder opgelegde betalingsverplichting of betalingsregeling niet (meer) nakomt, wordt het terugvorderingsbesluit tenuitvoergelegd door middel van een executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, behoudens artikel 479[e], tweede lid van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
2. Zowel in het geval van conservatoir en executoriaal beslag kan gebruik worden gemaakt van de diensten van een deurwaarder.

Artikel 11. Overnemen invordering

Een incassobureau kan de invordering van de gemeente overnemen als blijkt dat belanghebbende niet bereid blijkt te zijn de schuld op minnelijke danwel dwingende wijze te voldoen, ondanks dat hij daartoe herhaaldelijk is aangemaand.

Artikel 12. Rente en kosten

1. Er wordt in eerste aanleg geen wettelijke rente in rekening gebracht. Eerst wanneer een vordering moet worden overgedragen aan een deurwaarder wordt vanaf dat moment wettelijke rente in rekening gebracht.
2. Als een derde partij de invordering overneemt of uitvoert, zullen de in verband daarmee gemaakte kosten op betrokkene worden verhaald.
3. Invorderingskosten worden niet buiten invordering gesteld, met uitzondering van de situaties zoals vermeld in artikel 13, tweede lid sub c, en f.

Artikel 13. Afzien van invordering niet- fraudevordering en geldlening

1. Het afzien van invordering betekent het buiten invordering stellen van de teruggevorderde bijstand zodat slechts een natuurlijke verbintenis blijft bestaan.
2. In afwijking van de artikelen 4 en 5 besluit het college van invordering af te zien, als:
   a. de belanghebbende gedurende 36 maanden volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan;
   b. de belanghebbende gedurende 36 maanden niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar de achterstallige betalingen over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente, alsnog heeft betaald;
   c. de belanghebbende een bedrag, overeenkomend met ten minste 50% van de restsom in één keer aflost;
   d. de belanghebbende gedurende 5 jaar geen betaling heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten;
   e. bij beëindiging van de uitkering en na eventuele verrekening met vakantiegeld, een vordering ontstaat of resteert met een saldo van maximaal € 125,00;
   f. een minnelijke of dwingende schuldregeling tot stand is gekomen en de vordering ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.

Artikel 14. Geheel of gedeeltelijk afzien van invordering bij schulden

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 60c van de Participatiewet en artikel 29a van de IOAW en IOAZ, verleent het college medewerking aan een schuldregeling indien:

   a. redelijkerwijs te voorzien is dat de belanghebbende niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden;
   b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vordering van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen; en
   c. de vordering van de gemeente wegens teruggevorderde uitkering ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de vordering wordt gedekt door pand of hypotheek op een goed of goederen, behoudens voor zover de vordering niet op die goederen verhaald kan worden.

INVORDERING FRAUDEVORDERINGEN

Artikel 15. Fraudevorderingen

1. Onder een fraudeschuld wordt verstaan: ten onrechte verstrekte bijstand wegens schending van de inlichtingenplicht.
2. Fraudeschulden worden in alle gevallen terug- en ingevorderd.

Artikel 16. Verplichtingen met betrekking tot de invordering van fraudevorderingen

1. Voor belanghebbende met een lopende uitkering bij de Intergemeentelijke afdeling sociale zaken (IASZ) wordt de betalingsverplichting geïncasseerd door middel van inhouding op de maandelijks verleende uitkering ingevolge de Participatiewet en op grond van artikel 6:127 van het BW.
2. De hoogte van de inhouding bedraagt maandelijks 10% van de betreffende bijstandsnorm per maand inclusief vakantietoeslag, ten aanzien van vorderingen die het gevolg zijn van het niet, niet tijdig of het niet volledig voldoen aan de inlichtingenplicht tenzij de cliënt verzoekt een hoger bedrag in te houden.

Artikel 17. Vaststellen aflossingscapaciteit fraudevordering voor belanghebbenden die niet langer een uitkering voor levensonderhoud ontvangen.

Na beëindiging of intrekking van de uitkering wordt bij alle fraudevorderingen de hoogte van de maandelijkse aflossingscapaciteit vastgesteld op het bedrag zoals genoemd in artikel 16, tweede lid van deze beleidsregels verhoogd met 50% van het verschil tussen de van toepassing zijnde bijstandsnorm (excl. Vakantietoeslag), en het daadwerkelijk netto-inkomen.

Artikel 18. Beslaglegging

1. Als belanghebbende een eerder opgelegde betalingsverplichting of betalingsregeling niet meer nakomt, wordt het terugvorderingsbesluit tenuitvoergelegd door middel van een executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, behoudens artikel 479e lid 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
2. Indien de belanghebbende geen inlichtingen verstrekt omtrent de hoogte en het soort inkomen (artikel 60 lid 1 Participatiewet), halveren we de beslagvrije voet, bedoeld in de artikelen 475c tot en met 475e van het Burgerlijke Rechtsvordering.
3. Zowel in het geval van conservatoir en executoriaal beslag kan gebruik worden gemaakt van de diensten van een deurwaarder.

Artikel 19. Overnemen invordering

Een incassobureau kan de invordering van de gemeente overnemen als blijkt dat belanghebbende niet bereid blijkt te zijn de schuld op minnelijke danwel dwingende wijze te voldoen, ondanks dat hij daartoe herhaaldelijk is aangemaand.

Artikel 20. Rente en kosten

1. Er wordt in eerste aanleg geen wettelijke rente in rekening gebracht. Eerst wanneer een vordering moet worden overgedragen aan een deurwaarder wordt vanaf dat moment wettelijke rente in rekening gebracht.
2. Als een derde partij de invordering overneemt of uitvoert, zullen de in verband daarmee gemaakte kosten op betrokkene worden verhaald.
3. Invorderingskosten worden niet buiten invordering gesteld, met uitzondering van de situaties zoals vermeld in artikel 21 eerste lid sub b en d.

Artikel 21. Afzien van invordering fraudevorderingen

1. Het college besluit af te zien van invordering op grond van artikel 58, zevende lid van de Participatiewet als:
   a. de belanghebbende gedurende tien jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan;

b. de belanghebbende gedurende 10 jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente en de op de invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald;
c. de belanghebbende gedurende tien jaar geen betalingen heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten; of
d. een bedrag, overeenkomend met ten minste 50% van de restsom, in één keer aflost.

2. In geval sprake is van een combinatie van boete, fraude- en niet-fraudevorderingen en/of geldleningen, zal belanghebbende eerst de boete moeten aflossen, vervolgens de fraudeschuld, en zal belanghebbende vervolgens gedurende (maximaal) 36 maanden moeten aflossen op de niet-fraudeschuld of geldlening, waarna een restsaldo van deze niet fraudeschuld of geldlening buiten invordering wordt gesteld.

Artikel 22. Geen schuldregeling bij overtreding inlichtingenverplichting
Het eerste lid van artikel 13 is niet van toepassing indien een vordering is ontstaan door het niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenverplichting en hiervoor een bestuurlijke boete is opgelegd, dan wel met betrekking tot het niet of niet behoorlijk nakomen van die verplichtingen aangifte is gedaan op grond van het Wetboek van Strafrecht.

BIJZONDERE VORDERINGEN

Artikel 23. Voorschotten
Als de aanvraag om bijstand niet wordt toegekend, maar wel een voorschot is verstrekt, of in gevallen waarin het voorschot niet of niet volledig kon worden verrekend met de toegekende bijstand, wordt in alle gevallen dit voorschot teruggevorderd middels een terugvorderingsbesluit op grond van artikel 58, tweede lid, sub d van de Participatiewet.

VERHAAL

ALGEMEEN

Artikel 24. Bevoegdheid tot verhaal
Het college maakt gebruik van de bevoegdheid tot het verhalen van kosten van bijstand als bedoeld in artikel 61 van de Participatiewet:
1. tot de grens van de onderhoudsplicht als bedoel in Boek 1 van het BW op degene die bij het ontbreken van gezinsverband zijn onderhoudsplicht jegens zijn echtgenoot, of minderjarig kind niet of niet behoorlijk nakomt en op het minderjarige kind dat zijn onderhoudsplicht jegens zijn ouders niet of niet behoorlijk nakomt;
2. tot de grens van de onderhoudsplicht als bedoeld in Boek 1 van het BW op degene die zijn onderhoudsplicht na echtscheiding of ontbinding van het huwelijk na scheiding van tafel en bed niet of niet behoorlijk nakomt;
3. tot de grens van de onderhoudsplicht als bedoeld in Boek 1 van het BW op degene die zijn onderhoudsplicht op grond van artikel 1:395 a van het BW niet of niet behoorlijk nakomt jegens zijn jong meerderjarig kind aan wie bijzondere bijstand is verleend.

Artikel 25. Nihilbeding
Een overeenkomst waarbij echtgenoten of gewezen echtgenoten hebben bepaald dat na echtscheiding, scheiding van tafel en bed of ontbinding van het huwelijk na scheiding van tafel en bed, de een tegenover de ander in het geheel niet of slechts tot een bepaald bedrag tot een uitkering tot diens levensonderhoud zal zijn gehouden, al dan niet met het beding bedoeld in artikel 1:159 van het BW, staat niet in de weg aan verhaal op een van de partijen en laat de vaststelling van het te verhalen bedrag onverlet.

Artikel 26. In acht te nemen maatstaven
Bij de beoordeling van het bestaan van het verhaalsrecht zoals bedoeld in de artikelen 24 en 25 van deze beleidsregels en bij de beoordeling van de omvang van het te verhalen bedrag, wordt rekening gehouden met de maatstaven die gelden en de omstandigheden die van belang zijn in het geval dat de rechter dient te beslissen over de vraag of en, zo ja, tot welk bedrag een uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding, scheiding van tafel en bed of ontbinding van het huwelijk na scheiding van tafel en bed zou moeten worden toegekend.

Artikel 27. Verhaal bij aanwezigheid van een rechterlijke uitspraak betreffende levensonderhoud
1. Indien een rechterlijke uitspraak betreffende levensonderhoud verschuldigd krachtens Boek 1 van het BW die uitvoerbaar is, niet wordt nagekomen, wordt verhaald in overeenstemming met deze uitspraak.

2. Het besluit tot verhaal overeenkomstig het eerste lid wordt bij brief medegedeeld aan degene op wie wordt verhaald, met de aanmaning het verschuldigde binnen dertig dagen na verzending van de brief te voldoen.
3. Indien aan de aanmaning geen gevolg wordt gegeven gaat de gemeente, met uitsluiting van degene die de bijstand ontvangt, over tot invordering van het verschuldigde.
4. De betekening en tenuitvoerlegging van het besluit geschiedt door toezending van een afschrift van de kennisgeving bij aangetekende brief aan de onderhoudsplichtige binnen 7 dagen na de dag, waarop die kennisgeving voor "gezien" getekend is terugontvangen.

Artikel 28. Rechterlijke uitspraak bij verhuizing naar een andere gemeente

1. Indien degene die bijstand ontvangt of heeft ontvangen en ten aanzien van wie door de rechter een verhaalsbedrag is vastgesteld, zijn woonplaats verplaatst naar een andere gemeente en aldaar bijstand ontvangt of heeft ontvangen, gaat de bevoegdheid tot tenuitvoerlegging van de rechterlijke uitspraak op de andere gemeente over.
2. De vertrekgemeente blijft bevoegd tot tenuitvoerlegging voor zover het gaat om betalingsachterstanden met betrekking tot verhaal van bijstand die door die gemeente is verleend.

Artikel 29. Indexering

1. Het door de rechter vastgestelde verhaalsbedrag verschuldigd ingevolge deze beleidsregels wordt jaarlijks met ingang van 1 januari van rechtswege gewijzigd met het ingevolge artikel 1:402a van het BW vast te stellen percentage.
2. De toepassing van het eerste lid blijft achterwege indien de wijziging van rechtswege bij rechterlijke uitspraak is uitgesloten.

Artikel 30. Wijziging van door de rechter vastgesteld verhaalsbedrag

1. Het door de rechter vastgestelde verhaalsbedrag kan op verzoek van de gemeente door de rechter worden gewijzigd op grond van gewijzigde omstandigheden.
2. De gemeente kan aan de rechter verzoeken het verhaalsbedrag in afwijking van een rechterlijke uitspraak betreffende levensonderhoud verschuldigd krachtens Boek 1 van het BW vast te stellen, indien de rechter:
   a. deze uitspraak zou kunnen wijzigen op de gronden genoemd in de artikelen 1:157 en 1:401 van het BW;
   b. geen rekening heeft kunnen houden met alle voor de betrokken beslissing in aanmerking komende gegevens en omstandigheden betreffende beide partijen.

AFZIEN VAN HET (VERDER) OPLEGGEN VAN EEN VERHAALSBIJDRAGE

Artikel 31. Beperking verhaal

1. Buiten de gevallen aangegeven in deze beleidsregels vindt geen verhaal plaats.
2. Het college ziet af van het -al dan niet tijdelijk- (verder) opleggen van een verhaalsbijdrage als:
   a. het op te leggen verhaalsbedrag lager is dan € 45,00 per maand;
   b. de onderhoudsplichtige een uitkering voor levensonderhoud op grond van de Participatiewet ontvangt;
   c. sprake is van een door de Rechtbank vastgestelde bijdrage naar draagkracht, waarbij het vonnis ten tijde van het verhaalsonderzoek niet ouder is dan 36 maanden;
   d. redelijkerwijs te voorzien is dat degene op wie verhaald wordt niet zal kunnen voldoen aan de opgelegde bijdrage in verband met zijn schuldpositie en daarbij een minnelijke of dwingende schuldregeling heeft getroffen;
   e. geen draagkracht is vastgesteld en het niet aannemelijk is dat in de toekomst sprake is van enige inkomensverbetering;
   f. gedurende 36 maanden nadat voor het eerst een bijdrage is vastgesteld, de bijdrage niet is voldaan en het niet aannemelijk is dat hij dat in de toekomst wel zal kunnen doen;
   g. daarvoor gelet op de omstandigheden van degene op wie verhaal wordt gezocht of van degene die de bijstand ontvangt of heeft ontvangen, dringende redenen aanwezig zijn.

INVORDERING VAN EEN OPGELEGDE VERHAALSBIJDRAGE

Artikel 32. Verhaalsbesluit

Het besluit tot verhaal ingevolge deze beleidsregels wordt door de gemeente aan degene op wie verhaal wordt gezocht medegedeeld. Daarbij wordt het bedrag of de bedragen genoemd waarvan betaling wordt verlangd, alsmede de termijn of de termijnen waarbinnen betaling wordt verlangd.

Artikel 33. Termijn heronderzoeken
1. Nadat de bijdrage is opgelegd wordt na 36 maanden een heronderzoek verricht naar de draagkracht van de onderhoudsplichtige.
2. Als de bijdrage op nihil is vastgesteld, en het aannemelijk is dat er een inkomensverbetering valt te verwachten, wordt ten minste na 12 maanden een heronderzoek verricht.

Artikel 34. Verhaal in rechte
1. Indien de belanghebbende niet uit eigen beweging bereid is de verhaalsbijdrage aan de gemeente te betalen dan wel niet of niet tijdig tot betaling daarvan overgaat, besluit het college tot verhaal in rechte.
2. Het college ziet af van verhaal in rechte indien het te verhalen (restant)bedrag lager is dan € 500,00.

Artikel 35. Derdenbeslag
Indien de belanghebbende niet bereid blijkt de door de rechter vastgestelde bijdrage voor levensonderhoud of de, op verzoek van de gemeente, vastgestelde bijdrage te voldoen dan wordt die uitspraak tenuitvoergelegd door middel van executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, behoudens artikel 479[e], tweede lid van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 36. Beperking verhaal in tijd
1. Kosten van bijstand die meer dan een jaar vóór de datum van verzending van het besluit tot verhaal zijn gemaakt, worden niet verhaald.
2. De termijn, bedoeld onder a, staat niet in de weg aan latere tenuitvoerlegging van een rechterlijke uitspraak.

AFZIEN VAN INVORDERING VAN EEN OPGELEGDE VERHAALSBIJDRAGE

Artikel 37. Afzien van invordering in verband met schuldenproblematiek
1. Het college kan op verzoek van degene op wie verhaald wordt, besluiten (gedeeltelijk) af te zien van verhaal van kosten van bijstand voor zover het betreft verschuldigde verhaalsbedragen die op het moment van het besluit opeisbaar zijn, indien:
   a. redelijkerwijs te voorzien is dat degene op wie verhaald wordt niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden;
   b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen; en
   c. de vordering van de gemeente wegens verhaal van bijstand ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.
2. Het besluit tot het (gedeeltelijk) afzien van invordering van de opgelegde verhaalsbijdrage treedt niet in werking voordat een schuldregeling tot stand is gekomen.
3. Het besluit tot afzien van invordering van een verhaalsbijdrage wordt ingetrokken of ten nadele van de belanghebbende gewijzigd indien:
   d. binnen 12 maanden geen schuldregeling tot stand is gekomen;
   e. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Artikel 38. Buiteninvorderingstelling
Het college kan overgaan tot het buiteninvordering stellen van een verhaalsbijdrage als de onderhoudsplichtige:
1. gedurende 36 maanden geen betalingen heeft verricht en het niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten.
2. gedurende 12 maanden geen betalingen heeft verricht en het niet aannemelijk is dat hij dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten, en de nog openstaande vordering minder bedraagt dan € 125,00.

OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 39. Hardheidsclausule
Het college kan, met uitzondering van vorderingen ontstaan vanwege schending van de bepalingen genoemd in artikel 17, eerste lid Participatiewet, in bijzondere gevallen ten gunste van de betrokkene afwijken van de bepalingen in deze beleidsregels, als strikte toepassing van deze beleidsregels leidt tot onbillijkheden van zwaarwegende aard.

Artikel 40. Intrekking oude Beleidsregels
De Beleidsregels Terug- en Invordering en Verhaal WWB 2014 worden ingetrokken.

Artikel 41. Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als: Beleidsregels terug- en invordering en verhaal Participatiewet Bloemendaal 2015.

Artikel 42. Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden op 1 januari 2015 in werking.

TOELICHTING OP DE BELEIDSREGELS

Algemene toelichting

Op 1 januari 2015 treedt de Participatiewet in werking. Op grond van de Participatiewet is het terugvorderen van onterecht verleende bijstand voor niet-fraudevorderingen en het verhalen van kosten van bijstand een bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders. In deze beleidsregels wordt aangegeven in welke gevallen en op welke wijze het college van burgemeester en wethouders van deze bevoegdheid gebruik maakt.
Wij willen dat bijstand alleen terechtkomt bij die burgers die daaraan behoefte hebben en die behoren tot de doelgroep. Uitgangspunt van deze beleidsregels is dat bijstand die ten onrechte, dan wel te veel, is verleend terugbetaald moet worden. Het kennen van onze klant en het – waar nodig - toepassen van maatwerk, is daarbij onontbeerlijk. Door contact met de klant streven wij ernaar dat zoveel mogelijk belanghebbenden hun financiële verplichtingen in het kader van terugvordering nakomen.
Daarnaast is een belangrijk beleidsuitgangspunt dat het plegen van bijstandsfraude niet mag lonen. Om die reden hebben wij met betrekking tot fraudevorderingen een strenger beleid vastgesteld dan met betrekking tot niet-fraudevorderingen en leningen.
Voorop in ons beleid staat het bevorderen van duurzame uitstroom uit de bijstand naar werk en economische zelfstandigheid. Wij willen dan ook voorkomen dat een te rigide toepassing van de bevoegdheid tot terugvordering de uitstroom uit de uitkering belemmert of de instroom bevordert. Met deze beleidsregels streven wij naar een klantgerichte uitvoering, het toepassen van maatwerk en een strak debiteurenbeleid.

Artikelgewijze toelichting

Artikel 2 Gebruik maken van de wettelijke bevoegdheid

Op grond van de Participatiewet maakt het college gebruik van de bevoegdheid om bijstand terug te vorderen. Zij doen dat in de gevallen en op de manier zoals bepaald in deze beleidsregels. Indien een herziening, intrekking en een vordering het gevolg is van een schending van de inlichtingenplicht ingevolge artikel 17, eerste lid van de Participatiewet is er geen sprake van een bevoegdheid, maar een verplichting (zie artikel 54, derde lid, artikel 58, eerste lid en artikel 60 vierde lid Participatiewet). De bevoegdheid om bijstand terug te vorderen is tevens van toepassing op vorderingen op grond van de Wet Werk en Bijstand (WWB). De WWB is per 1 januari 2015 ingetrokken. In het toepasselijke overgangsrecht is geregeld dat alle besluiten op grond van de WWB per 1 januari 2015 gelden als besluiten op grond van de Participatiewet (artikel 78 Participatiewet).

Artikel 3 Herziening of intrekking van het toekenningsbesluit

Het eerste lid bepaalt dat het bijstandsrecht naar het verleden toe wordt gecorrigeerd naar de juiste situatie, indien als gevolg van het niet nakomen van de inlichtingenverplichting van de belanghebbende ten onrechte bijstand is verleend. Er is dan sprake van fraude.
Het tweede lid doelt op andere situaties dan het herzien wegens schending van de inlichtingenplicht. De bijstand moet weliswaar worden herzien, maar niet als gevolg van een verwijtbare gedraging. Bijvoorbeeld, wijzigingen met terugwerkende kracht vanwege de verrekening van inkomsten of wijziging van de samenstelling van het huishouden. Bij vier wekelijkse inkomsten bijvoorbeeld, wordt na het verstrijken van het kalenderjaar een herberekening gemaakt om tot een juiste inkomstenverrekening over het hele jaar te komen. De bijstand die als gevolg daarvan tot een te hoog bedrag is verstrekt, kan alleen worden teruggevorderd als betrokkene redelijkerwijs kon begrijpen dat hij te veel bijstand heeft ontvangen.

Artikel 4 Terugvordering

Deze bepaling vormt de kernbepaling van het gemeentelijke terugvorderingsbeleid. Benadrukt wordt dat de bijstand uitsluitend wordt teruggevorderd in de gevallen zoals neergelegd in de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen en het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen.

Artikel 5 Gronden tot terugvordering

De hier omschreven situaties waarin bijstand wordt teruggevorderd zijn identiek aan de bepalingen van artikel 58 van de Participatiewet. Om echter geen misverstand te laten bestaan over wanneer bijstand moet worden teruggevorderd zijn deze beleidsregels, in tegenstelling tot de formulering van artikel 58, tweede lid, sub b t/m f van de Participatiewet dwingend geformuleerd. De teveel of onterecht ontvangen bijstand op grond van artikel 58, eerste lid, sub a van de Participatiewet dient verplicht teruggevorderd te worden.

Bij de terugvordering van bijstand wordt aangesloten bij de 6-maandenjurisprudentie, wat inhoudt dat 6 maanden nadat ons bekend is geworden dat sprake is van teveel of ten onrechte verstrekte bijstand, terugvordering van de bijstand vanaf dat moment achterwege zal blijven.

Artikel 6 Terugvordering van gezinsleden

Eerste lid

Gezinsbijstand kan van alle gezinsleden teruggevorderd worden (artikel 59 Participatiewet), hierbij wordt aangesloten bij de omschrijving van artikel 4, eerste lid onder c van de Participatiewet. Geen van de in de gezinsbijstand begrepen personen kan zich daarbij beroepen op onbekendheid met de activiteiten van een ander gezinslid die tot de terugvordering hebben geleid. Alle gezinsleden worden voor de terugvordering als belanghebbende aangemerkt, ook belanghebbenden die wegens schending van de inlichtingenplicht niet zijn opgenomen binnen de gezinsbijstand, maar gezien de omschrijving uit artikel 4, eerste lid onder c, tweede lid en vijfde lid van de Participatiewet wel tot het gezin behoren. Het is niet mogelijk om de kosten van bijstand terug te vorderen van niet in de bijstand begrepen gezinsleden, zoals inwonende meerderjarige kinderen, die niet tot het gezin behoren zoals bedoeld in artikel 4, eerste lid onder c, tweede lid en vijfde lid van de Participatiewet.

Tweede lid

Het college maakt gebruik van hun bevoegdheid om in alle gevallen waarin bijstand die als gevolg van schending van de inlichtingenplicht niet als gezinsbijstand is verleend, maar wel als gezinsbijstand verleend had moeten worden, tevens terug te vorderen van degene met wiens middelen rekening had moeten worden gehouden. Bijvoorbeeld: bijstand die aan een alleenstaande is verleend, die achteraf een gezamenlijke huishouding blijkt te voeren, wordt tevens van de verzwegen partner of het inwonend meerderjarig kind teruggevorderd.

Duidelijk moet zijn dat:

- de bijstandsontvanger het voeren van een gezamenlijke huishouding met deze partner of het leven in gezinsverband met deze gezinsleden, zoals bedoeld in artikel 4 eerste lid onder c van de wet, heeft verzwegen én
- er sprake is van schending van de inlichtingenplicht.

Derde lid

De personen van wie kan worden teruggevorderd zijn op grond van artikel 59, derde lid van de Participatiewet allen hoofdelijk aansprakelijk voor de terugbetaling. Vanwege deze hoofdelijke aansprakelijkheid kan bij elk van de aansprakelijk te stellen personen het volledige terugvorderingsbedrag worden ingevorderd, met dien verstande dat er in totaal maar één keer behoeft te worden betaald. Heeft een van de gezinsleden het gehele bedrag of meer dan zijn aandeel terugbetaald, dan kan hij of zij voor hetgeen teveel is betaald bij de burgerlijke rechter een vordering instellen op de overige gezinsleden. Dit is echter een kwestie waar de gemeente buiten staat.

Artikel 7 Brutering

Eerste lid

Het terugvorderen van bijstand, het bruteren en het verhogen met de op de terugvordering betrekking hebbende kosten is een bevoegdheid van het college. Uit artikel 58, vijfde lid van de Participatiewet volgt dat het college verplicht is om, indien mogelijk, over te gaan tot verrekenen met de Belastingdienst en/of het UWV.

Bij de uitoefening van deze bevoegdheid dient het college de rechtstreeks bij de besluitvorming betrokken belangen af te wegen. Daartoe dient beoordeeld te worden of belanghebbende een verwijt kan worden gemaakt met betrekking tot het ontstaan van de vordering. Ook zal bruteren achterwege blijven als een afbetalingsregeling is overeengekomen en de schuldenaar zich hieraan houdt, of de schuldenaar is redelijkerwijs niet in staat geweest de vordering af te betalen, dan wel een afbetalingsregeling aan te gaan (denk in dit laatste geval aan vorderingen die laat in het boekjaar bekend worden gemaakt).

Tweede lid

Met betrekking tot brutering gebruiken we de onderstaande leidraad:

Brutering verwijtbare vordering aan het einde van het jaar.

Bij terugvorderingen speelt het argument: verwijtbaarheid.

Niet verwijtbare vorderingen worden netto teruggevorderd.

Verwijtbare vorderingen worden bruto teruggevorderd.

Als de verwijtbare terugvordering op zowel het huidig jaar als een voorgaand jaar betrekking heeft, dan worden er twee aparte vorderingen aangemaakt:

- de vordering op een vorig boekjaar wordt bruto teruggevorderd.
- de vordering over het huidig boekjaar wordt netto teruggevorderd. Dit omdat aan het einde van het jaar pas definitief met de fiscus hoeft te worden afgerekend. Aflossingsbedragen van verwijtbare vorderingen die het huidige jaar nog worden ontvangen verminderen de vordering. Het restant van de vordering wordt op het einde van het jaar gebruteerd.

Bloemendaal

INVORDERING NIET-FRAUDEVORDERINGEN

Artikel 8 Verplichtingen met betrekking tot de invordering

Eerste lid

Een vordering wordt afgelost middels inhouding op de uitkering. Hiervoor is geen toestemming van de cliënt. Dit volgt uit artikel 60, derde en vierde lid van de Participatiewet. De inhouding kan alleen plaatsvinden voor zover de uitkering voor beslag vatbaar is (dus bijvoorbeeld niet met bijzondere bijstand voor specifieke kosten).

Tweede lid

Indien er sprake is van een niet-fraudevordering bedraagt de inhouding 6% van de toepasselijke bijstandsnorm inclusief vakantiegeld, gerekend van de bijstandsnorm die van toepassing is op het moment bij aanvang van de aflossing. Bij normwijzigingen als gevolg van een verandering in de leefsituatie wordt het aflossingsbedrag aangepast aan de van toepassing zijnde bijstandsnorm.
Het vakantiegeld wordt gereserveerd. Als een deurwaarder beslag legt op het vakantiegeld, wordt dit niet betaald aan de deurwaarder, maar houdt het college dit alsnog in ten behoeve van de aflossing van de vorderingen. Hierbij houden we rekening met de beslagvrije voet.

Derde lid en vierde lid

Bij beëindiging van de uitkering wordt het vakantiegeld verrekend met openstaande vorderingen. Bij vorderingen zonder executoriale titel (doorgaans een lening) kan pas definitief worden verrekend nadat de belanghebbende daarmee heeft ingestemd. Vervolgens wordt de gehele schuld ineens ingevorderd. Hiermee onderstrepen wij dat in principe in alle gevallen de teveel danwel ten onrechte ontvangen bijstand moet worden terugbetaald. Middels maatwerk kan een passende betalingsregeling of een passende betalingsverplichting worden gesteld binnen de kaders van deze beleidsregels.

Vijfde lid

Ons uitgangspunt is dat alle belanghebbenden met niet- fraudevorderingen na 36 maanden van hun schuld bij de IASZ af zijn. Als het mogelijk is de schuld in 36 termijnen te voldoen, heeft dat onze voorkeur. Om zowel bedrijfsmatige redenen als om de belanghebbenden maximaal tegemoet te kunnen komen, hebben wij een ondergrens ingesteld van € 20,00 per maand. Als terugbetaling binnen genoemde termijn toch niet mogelijk is, wordt iedere 12 maanden een onderzoek naar draagkracht ingesteld.

Artikel 9 Vaststellen aflossingscapaciteit voor belanghebbenden die niet langer een uitkering voor levensonderhoud ontvangen

In dit artikel wordt de systematiek van de aflossingscapaciteit beschreven voor die belanghebbende die geen uitkering (Participatiewet, IOAW, IOAZ en Bbz) heeft.

Artikel 12 Rente en kosten

Eerste lid

Wanneer de belanghebbende de betalingsverplichting niet nakomt, wordt het terugvorderingsbesluit ten uitvoer gelegd. In de meeste gevalen gebeurt dit door middel van het vereenvoudigd derdenbeslag. In sommige gevallen kan de invordering alleen geschieden door overdracht aan een deurwaarder. Dit heeft bijvoorbeeld betrekking op de gevallen waarin beslag gelegd dient te worden op geld waardeerbare bezittingen. Vanaf het moment dat de vordering is overgedragen aan de deurwaarder worden uitvoeringskosten in rekening gebracht ter hoogte van de wettelijke rente (art. 4:98 Awb).De kosten van de tenuitvoerlegging komen voor rekening van de belanghebbende . Eénmaal opgevoerde invorderingskosten worden in beginsel niet buiteninvordering gesteld.

Artikel 13 Afzien van invordering

Dit artikel regelt het afzien van invordering in het geval van een niet-fraudevordering.
Het uitgangspunt van de beleidsregels is dat de belanghebbende niet ten eeuwigen dage achtervolgd moeten worden met schulden. In dit artikel moet altijd het totale schuldenpakket (de saldovordering) in aanmerking genomen worden. Zo wordt een mogelijk restsaldo na 36 maanden buiten invordering gesteld, mits tot dan toe volledig aan de betalingsverplichting is voldaan of de achterstallige betalingen alsnog zijn betaald. Het onderzoek hiertoe gebeurt op ambtelijk initiatief.
Dit artikel regelt ook hoe er omgegaan moet worden met relatief lage vorderingen (tot € 125,00). De kosten van verdere invordering kunnen dermate hoog zijn dat het op grond van doelmatigheidsoverwegingen efficiënter is om van terug- en invordering af te zien.
Tevens bewerkstelligt dit artikel dat belanghebbende met een schone lei uitstroomt, wat een positieve uitwerking kan hebben op de re-integratiemogelijkheden van belanghebbende. Uitgezonderd zijn de vorderingen wegens fraude en voorschotten (deze worden geregeld in artikel 20 en 22).

Tweede lid 2, sub c

De mogelijkheid tot afzien van invordering als 50% van de restsom in één keer afgelost wordt is pas aan de orde als belanghebbende gedurende 2 jaren heeft voldaan aan de betaalverplichting.

Tweede lid 2, sub d

Het is bijvoorbeeld niet aannemelijk dat nog een betaling zal worden verricht als gedurende enige jaren geen verblijfplaats kan worden achterhaald (bijvoorbeeld bij emigratie of adres onbekend) of geen beslag kan worden gelegd bij het ontbreken van een werkgever of uitkeringsinstantie.

Tweede lid, sub d en e

De bedragen genoemd in lid d en e zijn nettobedragen. Hiermee wordt voorkomen dat (kleine) vorderingen eerst moeten worden gebruteerd om te zien of het bedrag hoger of lager is dan € 125,00. Als bij de beëindiging van een uitkering, na verrekening met vakantiegeld, een vordering lager dan € 125,00 ontstaat, danwel resteert, wordt afgezien van invordering.
De klant stroomt dan met een schone lei uit de bijstand.

Tweede lid, sub f

Wij zien af van (verdere) invordering indien dit in verband met een schuldregeling wordt gevraagd. Het gaat hierbij om schuldregelingen waarin alle schulden van de belanghebbende worden geregeld. Het is niet wenselijk dat de gemeente afziet van invordering in een situatie waarin één of meer schulden buiten de schuldregeling blijven voortbestaan. Dergelijke regelingen vormen geen definitieve oplossing van de problematische schuldensituatie van belanghebbende, terwijl de doelstelling juist is om aan een definitieve oplossing bij te dragen. In principe komen alleen de schulden die niet door fraude zijn ontstaan voor deze vorm van (gedeeltelijke) kwijtschelding in aanmerking.
Met een minnelijke schuldregeling wordt hier bedoeld een schuldregeling die zonder tussenkomst van de rechter tot stand is gekomen. Met een dwingende schuldregeling wordt bedoeld een schuldregeling die door een rechterlijke uitspraak tot stand is gekomen.

Derde lid

Dit lid betreft die situaties waarin reeds een schuldregeling loopt en er, niet verwijtbaar aan de klant, nieuwe schulden zijn ontstaan.

Artikel 14 Geheel of gedeeltelijk afzien van invordering bij schulden

In dit artikel geeft het college aan onder welke voorwaarden medewerking wordt verleend aan een eventuele schuldregeling.

INVORDEREN FRAUDEVORDERINGEN

Artikel 15

Dit artikel beschrijft algemene bepalingen met betrekking tot de fraudevorderingen.

Artikel 16 Verplichtingen met betrekking tot de invordering

Eerste lid

Een fraudevordering wordt afgelost middels inhouding op de uitkering. De inhouding kan alleen plaatsvinden voor zover de uitkering voor beslag vatbaar is (dus bijvoorbeeld niet met bijzondere bijstand voor specifieke kosten).
Volgorde inhouding:

- Verrekening met lopende uitkering voor onze vorderingen;
- Belastingendienst (rijksbelastingen);
- Preferente vorderingen;
- Concurrente vorderingen.

Tweede lid

Bij fraudevorderingen wordt een bedrag op de uitkering ingehouden overeenkomend met 10% van de toepasselijke bijstandsnorm inclusief vakantiegeld gerekend van de bijstandsnorm die van toepassing is op het moment bij aanvang van de aflossing. Bij normwijzigingen als gevolg van een verandering in de leefsituatie wordt het aflossingsbedrag aangepast aan de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Op verzoek van de cliënt kan een hoger bedrag worden ingehouden. Het restant wordt uitgekeerd aan de belanghebbende.

Artikel 17 Vaststellen aflossingscapaciteit fraudevordering voor belanghebbenden die niet langer een uitkering voor levensonderhoud ontvangen.

In dit artikel wordt de systematiek van de aflossingscapaciteit beschreven voor die belanghebbende die geen uitkering heeft.

Artikel 18 Beslaglegging

Tweede lid

Een dwangbevel levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering tenuitvoergelegd kan worden. Deze voorschriften houden onder andere in dat er rekening gehouden moet worden met de beslagvrije voet.
Als belanghebbende geen financiële gegevens inlevert, op grond waarvan de beslagvrije voet bepaald kan worden, kan op grond van artikel 60 lid 6 sub b Participatiewet voorbijgegaan worden aan deze beslagvrije voet. De beslagvrije voet genoemd in de artikelen 475c tot en met 475e van het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering geldt niet bij de invordering van kosten van bijstand en bestuurlijke boete bij dwangbevel.

Artikel 21 Afzien van invordering

Met een fraudevordering wordt bedoeld een vordering van bijstand die ten onrechte is verstrekt vanwege schending van de inlichtingenplicht zoals vastgelegd in artikel 17, eerste lid Participatiewet. Gezien de ontstaansgrond van een fraudevordering (misbruik van de sociale voorziening) en het uitgangspunt ‘fraude mag niet lonen’ zijn fraudevorderingen aan een scherper invorderingsregime onderworpen.

Dit komt bijvoorbeeld tot uiting in (minimaal) een langere termijn (namelijk minimaal een termijn van 10 jaar) voordat van verdere invordering afgezien kan worden.

Artikel 22 Geen schuldregeling bij overtreding inlichtingenverplichting

Er is wettelijk bepaald dat geen medewerking aan de totstandkoming van een schuldregeling kan worden verleend indien het een na 1 januari 2013 ontstane fraudevorderingen betreft of daarmee samenhangende boete.

Artikel 23 Voorschotten

Net als bij fraudevorderingen wordt ook bij teruggevorderde voorschotten in principe niet afgezien van invordering. In het tweede en derde lid zijn hierop een uitzondering gemaakt.

Artikel 24 Bevoegdheid tot verhaal

Op grond van de Participatiewet maakt het college gebruik van de bevoegdheid om kosten van bijstand te verhalen. Zij doen dat in de gevallen en op de manier zoals bepaald in deze beleidsregels.

Artikel 26 In acht te nemen maatstaven

Het betreft hier de uitvoering van de zogeheten TREMA-normen. Deze normen worden door de Rechtbank gehanteerd bij de vaststelling van de alimentatie die voorzien in zowel een zogenaamde netto- als bruto berekening. Ons uitgangspunt hierbij is dat zoveel mogelijk de netto methode wordt gehanteerd. Verder wordt voor de bepaling van de behoefte van het kind gebruik gemaakt van in TREMA gepubliceerde tabellen. Deze tabellen geven aan hoe de behoefte van kinderen aan een bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding bepaald moet worden.

Artikel 31 Beperking verhaal

Hier wordt benadrukt dat de bijstand uitsluitend wordt verhaald in de in deze beleidsregels vastgelegde gevallen. Tevens wordt aangegeven in welke gevallen het college afziet van het opleggen van een verhaalsbijdrage.

Tweede lid 2, sub a

Met het in dit artikel genoemde bedrag wordt aangesloten bij drempelbedragen die worden gehanteerd bij rechterlijke uitspraken inzake alimentatie.
Door lid 2 sub b te hanteren wordt getracht een armoedeval te voorkomen.

Artikel 37 Afzien van invordering in verband met schuldenproblematiek

Het is mogelijk om af te zien van (verder) verhaal indien dit in verband met een schuldregeling wordt gevraagd. Het gaat hierbij om schuldregelingen waarin alle schulden van de belanghebbende worden geregeld. Het is niet wenselijk dat de gemeente afziet van verhaal in een situatie waarin één of meer schulden buiten de schuldregeling blijven voortbestaan. Dergelijke regelingen vormen geen definitieve oplossing van de problematische schuldensituatie van belanghebbende, terwijl de doelstelling juist is om aan een definitieve oplossing bij te dragen.

Artikel 38 Buiteninvorderingstelling

Eerste lid

Als het duidelijk is dat een onderhoudsplichtige gedurende 36 maanden niet in staat is geweest om te betalen, dan wel de gemeente niet in 36 maanden in staat is geweest de verhaalsbijdrage te innen en, dat het aannemelijk is dat hij dat ook de komende jaren niet zal doen, is het mogelijk om de eerder opgeboekte verhaalsbijdrage buiten invordering te stellen.

Tweede lid

Als de nog openstaande vordering minder dan € 125,00 bedraagt wordt de in eerste lid gestelde termijn, op grond van de afweging van kosten en baten, verkort naar 12 maanden.

Artikel 39 Hardheidsclausule

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid, met uitzondering van vorderingen ontstaan vanwege een schending van de bepalingen in artikel 17, eerste lid Participatiewet, om in bijzondere gevallen af te wijken van de beleidsregels, indien strikte toepassing van deze beleidsregels leidt tot onbillijkheden van zwaarwegende aard. Bij de toepassing van de hardheidsclausule dient steeds een afweging te worden gemaakt tussen het belang van de regelgeving en de gevolgen van het handhaven van die regeling voor een individueel geval.
Zo kunnen er in een individuele situatie *dringenderedenen* zijn op grond waarvan van een terugvorderings- of verhaalsbesluit kan worden afgezien. Wat dringende redenen zijn, is afhankelijk van de concrete situatie en kan dus niet op voorhand worden vastgelegd. Dringende redenen zijn niet uitsluitend van financiële aard; ook immateriële omstandigheden kunnen een rol spelen.